

Vse je moje?! «

Bye, bye, lakomnost!

Cilj

Znati prepoznavati ravnanje, s katerim nekdo pridrži samo zase to, kar ima, in se zapre potrebam drugih. Umestiti velikodušnost v vsakdanje življenje.

Pripravimo se na srečanje

NAMIGI ZA ANIMATORJE

Fiorella Sestigiani

psihologinja

Lakomnost

Čut za posedovanje e in kopičenje zase spominja na pomen, ki so ga dale materialne dobrine tudi zaradi kulturnih dejavnikov. V nekaterih današnjih družbenih okoljih podpirajo misel, da je razpolaganje s številnimi materialnimi dobrinami zagotovilo za srečo in varnost: na žalost moramo ugotoviti, da se za

tem skriva močna komercialna motivacija, ki je daleč od misli, da bi vsakemu zagotovili srečo!

Druga misel nas usmerja k upoštevanju temeljnega pomena razpolaganja z dobrinami za naše vsakdanje življenje (hrana, obleka, igrače, knjige ...) za rast vsakega izmed nas. Otrok se na čustvenem področju uči videti sebe kot osebo, ki je vredna čustva, če izkusi prisotnost in razpoložljivost ljubečega in telesno prisotnega vzgojnega lika. Sčasoma se lahko odtrga od čustev, ker ponotranji navzočnost in začne raziskovati zunanji svet. Podobno se otrok uči in doživlja sebe kot osebo, ki deluje v svetu, če lahko razpolaga s predmeti, ki mu omogočajo to izkušnjo. Posedovanje predmetov in zato razlikovanjem med mojim in tvojim gradi čut sebe, ki je neodvisen od drugih, to pa je temeljno za ustvarjanje osebne identitete. V teku življenja določeni predmeti pridobijo

pomembne podrobne pomene, ker spominjajo na preživeto obdobje, na ustvarjen odnos in zato na del osebne zgodbe. V prednajstništvu pridobi zmožnost misli, ki ni več osredotočena samo nase, ampak tudi na druge in na različne zorne kote: tedaj je možno v vzgojnem okolju pomagati ločiti med občutkom varnosti in vrednotenjem lastne vrednosti izključno na osnovi posedovanja materialnih dobrin in občutkom varnosti, ki pa temelji na bolj abstraktnih kakovostih, ki pa so bolj pomembne in trajne.

Uspem biti nenavezan na majico, ki mi je zelo všeč (če sem prednajstnik) ali od posebnega para sončnih očal (če sem odrasla oseba), če imam občutek moje vrednote kot osebe, ki se lahko odpove tistemu predmetu, če iz tega pridobim boljšo podobo sebe in izkusim svobodo, ki se rodi iz darovanja ali samostojno izbrane odpovedi.

Preluknjana vreča

VRSTA: Problem Solving

CILJ: Najti rešitev za igro, tako da vključijo velikodušnost.

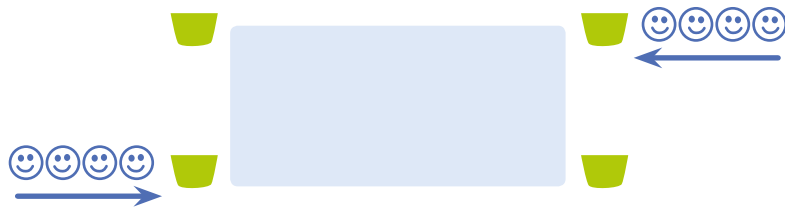
PROSTOR: zunaj ali notri, dovolj velik

IGRALCI: od 8 naprej, dve ekipi

GRADIVO: 4 posode (košare ali koši), material za napolnitev obeh (kroglice, karamele ...), dve vrečki z luknjo, štirikotno igrišče

ČAS: cca 30 minut

POTEK: Vsaka ekipa je na črti igrišča, stojijo v vrsti. Na črti pred prvim iz vrste je posoda s številnimi predmeti (enakimi za obe ekipi, lahko so na primer kroglice, karamele itn.) in vrečka s preluknjanim dnom.

Na nasprotni črti je prazna posoda, za vsako ekipo ena.

Zmaga tisti, ki prvi napolni prazno posodo (ne smemo povedati, da je to posoda nasprotne ekipe).

Igralec lahko ob prestopu črte prenaša vrečko samo z eno roko. Dovoljeno je uporabiti obe roki in se dotakniti predmetov samo, če igralec namesto naravnost gre proti levi steni (oziroma do prazne posode nasprotne ekipe). Predmeti, ki padejo iz vrečke, zbira voditelj igre in jih ni mogoče več uporabiti.

Namen igre je (tega ne smejo povedati), da se zavedo, kako težko je, če ne nemogoče, s pretrgano vrečko napolniti posodo na nasprotni strani igrišča; če pa gredo na drugo stran, lahko pridejo do prazne posode nasprotne ekipe s polno vrečko, ker lahko uporabijo obe roki. Edini način za zmago je, da napolnijo medsebojno posodo nasprotnika! **Naj živi velikodušnost!**

OPOMBA ZA ANIMATORJA: če ekipi ne napredujeta v igri, uporabiti trenutek za time-out, v katerem prosite ekipi, naj premislita, kako bi uspeli doseči cilj igre.

Znotraj slike

Tu predlagamo aktivnost, da bi skupaj z mladimi odkrili sporočilo alegorične risbe LAKOMNOSTI.

POTREBNO GRADIVO: velika slika alegorične risbe (v priponki je datoteka pdf za tisk), bel kartonček, velik kot risba, da ga lahko razrežemo na 4 dele, listi papirja, flomastri.

POTEK: Natisniti risbo živali na velik plakat in pokriti risbo s štirimi deli sestavljanke. Ko odkrijemo vsakič po en del, morajo otroci ugotoviti, kateri živali je podobna, kaj dela, na kaj misli in kaj čuti, zakaj dela tako.

TU JE PREDLOG za odkrivanje v štirih delih risbe in možnost za premislek/predvidevanja otrok:

1. Najprej razkriti del lica z magnetom v ustih

- Ste razumeli, kateri živali je podobna?
- Kaj ima v ustih? Čemu po vašem to služi?
- Kakšen izraz ima? Kakšno je njegovo čustvo?

2. Odkriti levo roko, ki nekaj drži v rokah, in del vreče

- Kaj drži v levi roki?
- Kaj bi lahko po vašem potegnila vase?
- Kakšne prednosti in slabosti ima po vašem, ker vleče za seboj nekaj tako velikega?

3. Odkriti preluknjano vrečo

- Kaj je zbirala?
- Kje končajo ti predmeti?
- Kako bo reagirala po vašem, ko odkrije, da izgublja predmete?

4. Odkriti desno roko, ki drži kovanec

- Na kaj misli zdaj, ko vidi kovanec?
- Kaj se bo po vašem zgodilo s kovancem?

- Potem razdeliti otrokom po skupinah **prazne oblačke in naj napišejo en ali več stavkov, ki bi jih lahko opica izrekla.** Primeri: »Imeti hočem vse!«, »To je moje!«, »Moj zaklad«, »Še, še, še...« Nalepijo naj jih na plakat.

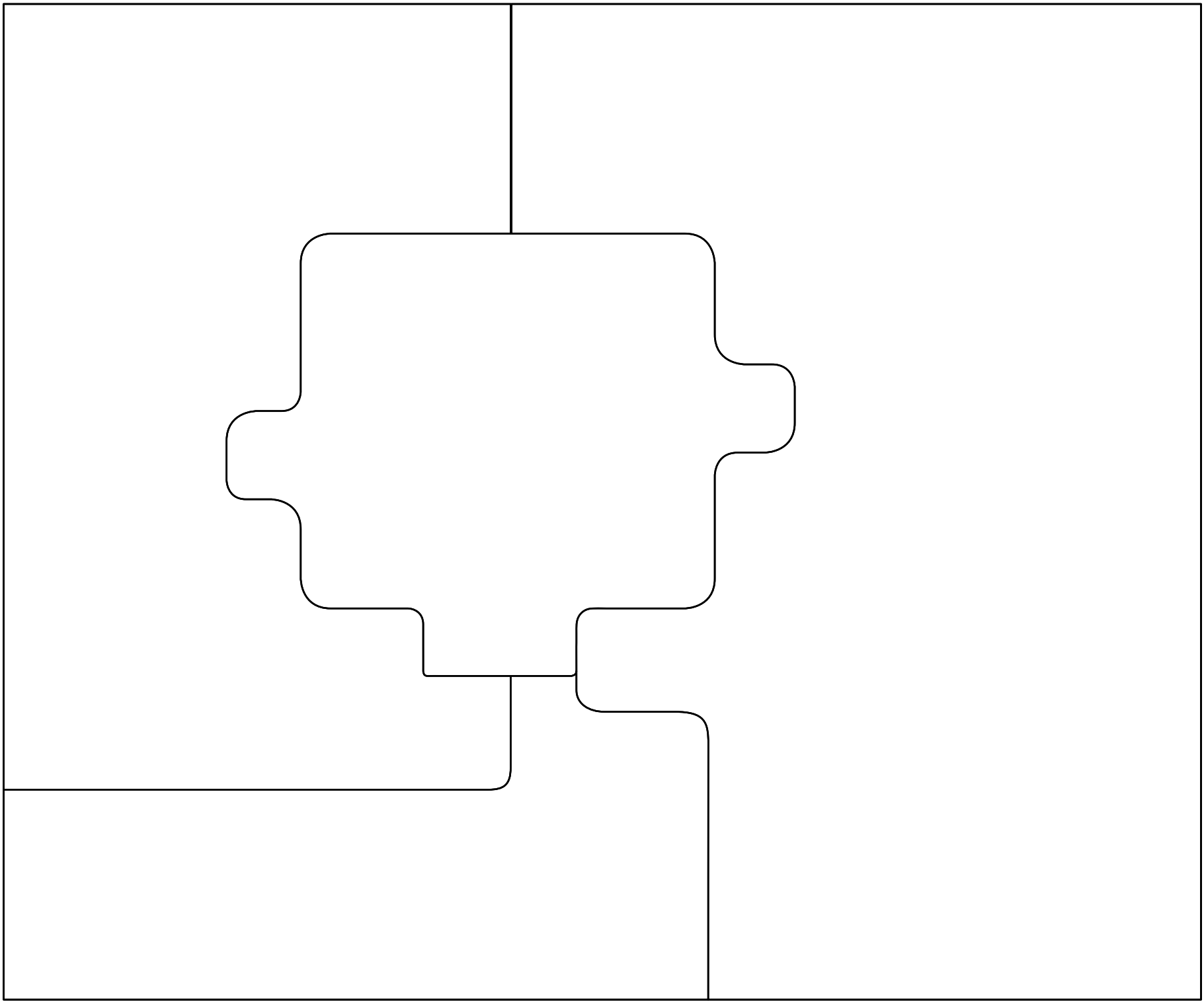
- Čepprav jemlje vse zase: kaj pa resnično manjka temu liku?

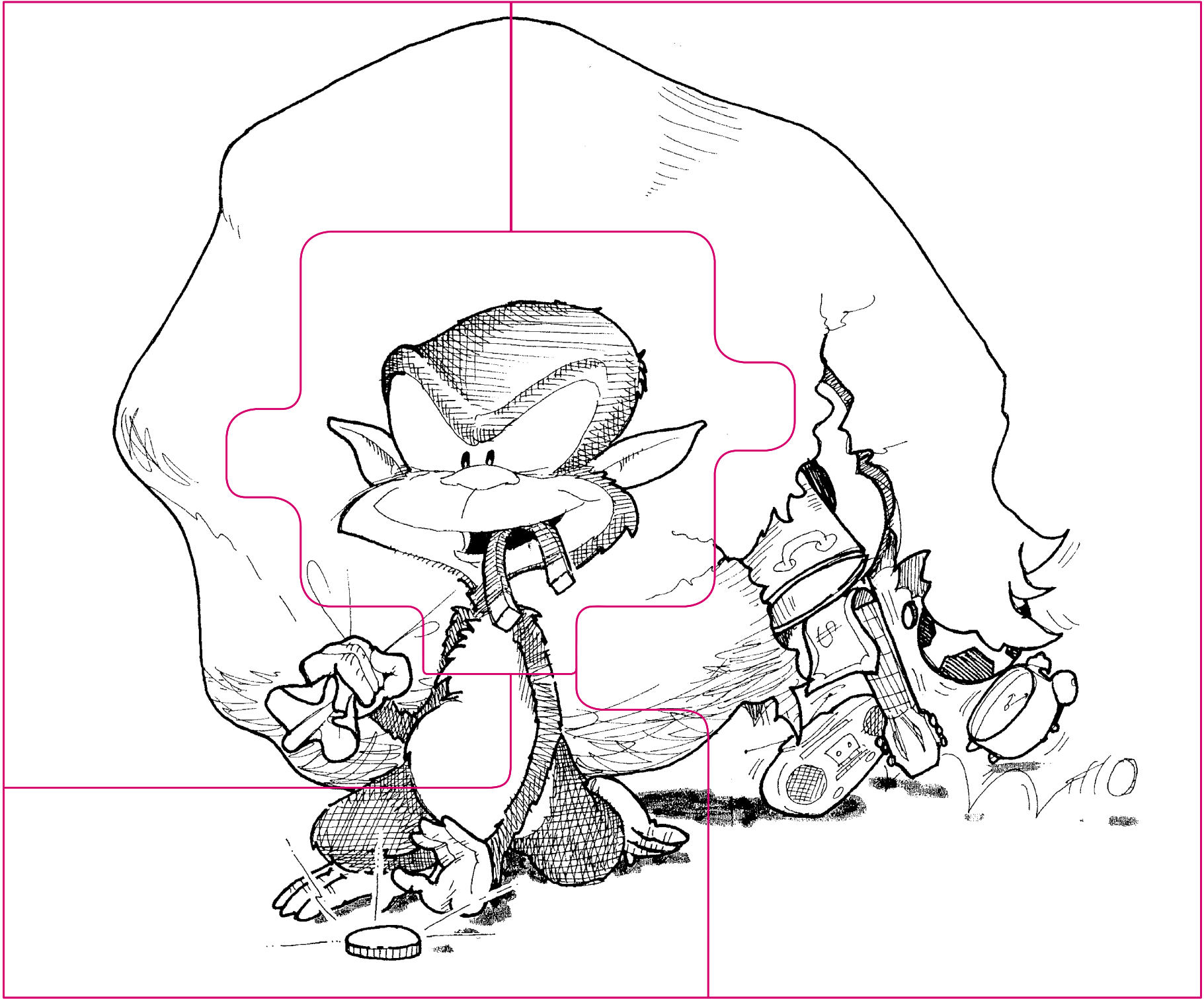
LAKOMNOST V KINU

Na spletni strani <http://assistentigen3.focolare.org> lahko snamete odlomek iz filma "Ice Age - Funniest Scrat Moments" (brez glasu). Morda je koristno prepoznati z ironijo skrajno negativne učinke tega, da hoče nekdo na vsak način posedovati vse stvari.

VIDEO POSNETEK TRAJA: 4'38"

Živimo tako

V razredu se ne razujem vedno dobro z vsemi sošolkami, vendar se trudim začeti znova. Kaj se mi je nekóžgodelo: med odmorum me je sošolka, ki se mi ne zdi prevečsimpatična, začela zafrkavati samo zato, ker smo moje čevlje, ki so sicer lepi, kupili v trgovini z zmernimi cenami.

Nisem ji odgovorila in v sebi sem rekla Jezusu: »Odpusti ji, ne ve, kaj dela!«. Takoj sem namesto jeze v srcu začutila mir.

Kasneje me je ista sošolka prosila, če bi ji lahko posodila nov zvezek. Moja prva misel je bila, da ji ga ne dam, ker bi ga morda jaz rabila in zakaj bi morala biti dobra z njo?

A takoj sem se spomnila na Jezusove besede: »Dajte in vam bo dano« in še: »Ste storili meni«. Tako sem se odločila, da ji ga posodim. Naslednji dan mi je vrnila kar dva zvezka s tisoč zahvalami.

J. - [Litva]

Nekega dne je med zajtrkom, šolski kuhar položil na mizo dodaten kruh in za vse nas je bila velika skušnjava, hotele bi ga pojedli. Razumela sem, da moram jaz prva narediti korak in tako sem rekla vsem: »Prav gotovo se je kuhar zmotil. Jaz ga ne bom vzela, ker je gotovo namenjen za drugi obrok. Ve pa: kakor hočete, kakor vam svetuje notranji glas.«

Na moje veliko presenečenje ni nobena sošolka vzela tistega sendviča in sem ga vrnila kuharju. Bil je zelo presenečen, ko je videl, da smo ravnale tako neobičajno. Zahvalil se mi je in mi rekel, da je res ganjen in da je bil tisti kruh namenjen nekemu drugemu.

D. [Nairobi - Kenija]

LAKOMNOST!

Vidite to neko vrsto opice - ki pa ni opica -, ki ima v ustih magnet, na ramah pa vrečo? Z ene strani kar naprej daje stvari vanjo, na drugi pa jih izgublja. Tako se dogaja lakomnežu: kopiči, kopiči, potem pa pride nesreča ali kakšen drug dogodek ali pa prepir v družini in izgubi vse, kar si je nabral. Kajti evangelij pravi: »Dajte in se vam bo dalo«. To pomeni: da bi kaj pridobili, moramo biti velikodušni; nasprotno, kdor ne da nič, izgubi vse.

Chiara

Chiara Lubich,
kongres gen 3, 1973, Rocca di Papa,
"NE GREHOM, DA KREPOSTIM"

Na spletni strani
<http://assistentigen3.focolare.org>
video posnetek v IT - EN - ES
in PPT mednarodna različica

Namigi za pogovor

- Katere dobrine – reči ali nematerialne stvari (čas, zmožnosti itn.) – vam pripadajo, so "vaše"?
- Kaj je po vašem potrebno otroku vaše starosti?
- Ali so materialne in nematerialne stvari, ki jih dajete ali bi jih lahko dali na razpolago drugim?
- Chiara Lubich nam pravi, da "tisti, ki je daje, izgubi vse". Kaj to po vašem pomeni? Vam pride na misel kaka vaša izkušnja ali izkušnja koga drugega?

»Veliko ljudi pravi,
da z lažjo, goljufijo
in korupcijo dosežeš
veliko več, predvsem
veliko denarja, veliko
več kot s pravičnostjo.
Chiara, kaj bi nam
svetovala?«

Povem, da tisti, ki hočejo denar, ki delajo na tem, da bi imeli veliko denarja, niso tisti, ki imajo največjo srečo. Dovolj je na primer videti bogatega Epulona (prim. Lk 16, 19-31): končal je v peklju, Lazar pa, ki je bil reven, je odšel v nebesa, torej je imel večjo srečo. Zato prava dobrina ni v tem, da imamo veliko denarja, veliko dobrin. **Prava dobrina je v ljubezni in pravičnosti, v ljubezni in pravičnosti.** Tako moramo delati!

Rekli boste: torej bomo za vedno revni? Ni res! Evangelij pravi: **»Iščite Božje kraljestvo in njegovo pravičnost,«** kar pomeni: **trudite se ljubiti, »in vse to vam bo navrženo«** (prim. Mt 6,33). Prihaja božja previdnost. Takrat bomo imeli tu na zemlji stokratno tudi v dobrinah, tudi v dobrinah, potem pa še večno življenje. **Glejte, hoditi za Jezusom je prava sreča pod vsemi vidiki.**

Chiara

Chiara Lubich,
Ai gen 3 1996-2002. Città Nuova,
Rim 2010 str. 81-82

Na spletni strani
<http://assistentigen3.focolare.org>
je na razpolago video posnetek

Poskusili bomo

V naslednjem obdobju vadimo s
“Hranilnikom dajanja”

GRADIVO:

škate, vrečke, kosi katrončkov, kosi kartončka različnih oblik

Na vsako škatlo naredimo odprtino, dovolj veliko za kose katrončkov. Za vsakega pripravimo tudi vrečko, v kateri so kosi kartončkov. Vsak otrok odnese domov škatlo in vrečko.

Tako deluje: Vsak se obveže, da bo napisal ali narisal na koščke kartona predmete ali dejanja, ki jih je daroval čez dan (svinčnik, nasmeh, malico itn.).

Vsak listek bo dal v škatlo. Tako se bo hranilnik napolnil z dejanji velikodušnosti vsakega.

Na naslednjem srečanju bo vsak otrok odprl svoj “hranilnik dajanja” in podelil z drugimi svoje izkušnje.

